

بهترین ساختار قانونی برای کسب و کار شما کدام است؟

یکی از مهم ترین تصمیم‌هایی که هنگام راه‌اندازی کسب و کارتان باید اتخاذ کنید، انتخاب بهترین چارچوب قانونی موجود است. انتخاب شما در این زمینه اثرات قابل توجهی بر کسب و کار شما در حوزه پرداخت مالیات و همچنین میزان مسئولیت پذیری در قبال مشتریان خواهد داشت. بنابراین انتخاب یک ساختار قانونی مناسب می‌تواند زمینه لازم برای رشد و پیشرفت شرکت تجاری شما را در آینده فراهم کند. از سوی دیگر، انتخاب نادرست در این راستا ممکن است منجر به شکست پروژه‌های تجاری شما و عدم تحقق اهدافتان شود.

۱- مالکیت شخصی

این روش ساده‌ترین ساختار قانونی است که می‌توان از آن به هنگام راه‌اندازی کسب و کارهای گوناگون استفاده کرد. این روزها حتی مالکان شرکت‌های تجاری نیز این روش را ترجیح می‌دهند. در این روش تمامی درآمدها و هزینه‌های شرکت و همچنین پرداخت مالیات و به طور کلی مسئولیت تمامی اقدامات بر عهده شخص مالک است.

نکته مثبت

هرگونه شکست تجاری و ضرری که متوجه شما شود می‌تواند به آسانی بر درآمدها و منابع مالی شرکتتان اثرگذار باشد. با این حال این روش کم هزینه‌ترین انتخاب موجود محسوب می‌شود، خصوصاً زمانی که مالکان کسب و کارها قصد دارند ایده و شرکتی را که تاسیس کرده‌اند مورد آزمایش و بررسی قرار دهند.

نکته منفی

شما با انتخاب این ساختار حقوقی تمامی مسئولیت‌های کسب و کارتان را برعهده خواهید داشت. این بدان معناست که در صورت افزایش بدهی‌های شرکت یا اعلام ورشکستگی تمامی اموال شخصی‌تان ممکن است توسط دادگاه به سود طلبکاران توقیف شود. بنابراین طرح هرگونه شکایت علیه شرکت، شخص مالک را مستقیماً هدف قرار خواهد داد.

این ساختار برای چه کسانی مناسب است؟

این ساختار برای آن دسته از صاحبان کسب و کاری مناسب است که نیروی انسانی نداشته یا تعداد کارمندانشان بسیار اندک است. بهترین مثال برای این افراد مشاوران حقوقی هستند که به تنهایی می‌توانند به ارائه خدمات به مشتریان‌شان پرداخته و سرمایه یا تجهیزاتی ندارند که بخواهند از آن محافظت کنند.

۲- شراکت در مالکیت

این ساختار حقوقی به دو بخش تقسیم می‌شود: تضامنی و محدود. در شراکت تضامنی شخص بستناکار ممکن است تمامی شرکا را تحت تعقیب قرار دهد، اما شراکت با مسئولیت محدود شامل یک نفر با مسئولیت شخصی نامحدود و شرکایی با مسئولیت شخصی محدود است. به این ترتیب که این شرکا تنها به اندازه آورده و سرمایه‌گذاری خود در شرکت دارای مسئولیت حقوقی هستند. در چنین ساختار حقوقی شما باید گزارش سود و زیان شرکت را در اظهارنامه مالیاتی آن ذکر و همچنین مدارک عملکرد مالی خود را نیز به آن ضمیمه کنید.

نکته مثبت

این روش نیز بسیار کم هزینه و یکی از آسان ترین راه‌های راه‌اندازی یک کسب و کار است. علاوه بر این شما با استفاده از این ساختار حقوقی از مزایای برخی امتیازات مالیاتی به هنگام ارائه اظهارنامه مالیاتی و عملکرد مالی و گزارش سود و زیان شرکت برخوردار خواهید بود.

نکته منفی

در چنین ساختاری شرکایی که مسئولیت محدود دارند، همواره در خطر خواهند بود، چرا که تمامی مسئولیت‌های شرکت برعهده تمامی شرکای آن خواهد بود حتی اگر یکی از شرکا مقصر اصلی ورشکستگی شرکت باشد.

این ساختار برای چه کسانی مناسب است؟

شرکت‌های تجاری که مالکان زیادی داشته و تمامی آنان به اداره امور مشغول هستند، می‌توانند از این ساختار حقوقی برای ثبت قانونی کسب و کارشان استفاده کنند. براساس آمارهای موجود، استفاده از این چارچوب حقوقی در شرکت‌های فعال در حوزه معاملات مسکن رواج دارد.

۳- شرکت سهامی

شرکت سهامی یک شخصیت حقوقی مستقل از مالکان خود دارد. به این معنا که چنین شرکت‌هایی هنگامی که تحت پیگرد قانونی قرار گرفته یا اعلام ورشکستگی می‌کنند، از شرایط بهتری نسبت به شرکت‌های تضامنی برخوردارند. شرکت‌های سهامی کوچک که از تعداد اندکی سهامدار تشکیل شده‌اند رواج بیشتری داشته و عمده شرکت‌های تجاری از این ساختار حقوقی برای فعالیت‌های خود استفاده می‌کنند. در مقابل شرکت‌های سهامی بزرگ شرکت‌هایی هستند که مالیات آنها به صورت جداگانه محاسبه می‌شود و تنها شرکت‌های بزرگ تجاری و مالی از این چارچوب حقوقی برای فعالیت‌های‌شان بهره می‌برند. در شرکت‌های سهامی علاوه بر سهامداران، اعضای هیات‌مدیره نیز مسئولیت فعالیت‌ها و عملکرد مالی شرکت را برعهده دارند.

نکته مثبت

از آنجا که بدهی شرکت‌های سهامی بدهی مالکان آن محسوب نمی‌شود، اموال و دارایی‌های شخصی شما در این ساختار حقوقی در معرض خطر قرار نخواهد داشت (البته این موضوع شامل سرمایه‌گذاری‌تان در این شرکت نخواهد شد).

نکته منفی

راه‌اندازی شرکت‌های سهامی، بسیار پیچیده تر و گران تر از سایر شرکت‌هاست. حسابرسی دقیق و بررسی وضعیت عملکرد مالی شرکت و همچنین ارائه اظهارنامه مالیاتی دقیق از جمله مراحل است که باید برای تبعیت کامل از قوانین صورت پذیرد.

این ساختار برای چه کسانی مناسب است؟

شرکت‌های تجاری که به دنبال حفاظت از مسئولیت خود بوده و قصد دارند در آینده به یک شرکت تجاری بزرگ‌تر بدل شوند، از این چارچوب حقوقی برای فعالیت‌های‌شان بهره می‌برند. این ساختار حقوقی بیشتر در شرکت‌های تولیدی و رستوران‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۴- شرکت با مسئولیت محدود

شرکت‌های با مسئولیت محدود به این دلیل تاسیس می‌شوند تا از مالکان‌شان در مقابل مسئولیت‌های ناشی از فعالیت‌های تجاری محافظت کرده و از پرداخت مالیات مضاعف جلوگیری به عمل آورند. درآمدها و زیان‌های ناشی از عملکرد مالی و تجاری شرکت مستقیماً متوجه مالکان آن بوده و آنها مسئولیت اظهارنامه مالیات خود را برعهده دارند.

نکته مثبت

این ساختار حقوقی بدون نیاز به تشریفات قانونی و اداری از مالکان شرکت با مسئولیت محدود در مقابل مسئولیت‌های ناشی از تولید یا عملکرد مالی‌شان محافظت می‌کند. هزینه کم استفاده از این چارچوب حقوقی از جمله دیگر ویژگی‌هایی است که افراد را به استفاده از این روش ترغیب می‌کند. گفتنی است عدم محدودیت در تعداد سهامداران از جمله برتری‌های مدل حقوقی مسئولیت محدود نسبت به شرکت‌های سهامی است.

نکته منفی

بسته به میزان مالیاتی که شرکت با مسئولیت محدود پرداخت می‌کند، ممکن است شما به میزان سهم‌تان از شرکت، مالیات کارمندان را که استخدام کرده‌اید بپردازید.

این ساختار برای چه کسانی مناسب است؟

این ساختار حقوقی منعطف در میان آن دسته از افرادی محبوب است که به تازگی کسب و کارشان را راه‌اندازی کرده و برآوردی از میزان رشد فعالیت‌های تجاری خود در سال‌های آینده ندارند.